

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skov-Hornets Klang mellem Skamlings-Bankerne

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1844_780-txt-shoot-idm483/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

here til værdig at besynges. Ja, en saadan Torsdag,
 ret egentlig en Skar-Torsdag, som svarede til den Ufor-
 glemmelige i Konge-Dybet, en saadan Karhimlet Tors-
 dag oprandt virkelig for mine mine mellem Skamlings-
 Banterne, da Bonde-Sonnen fra Sommersted,
 Laurids Skan, selvsagt beviste, hvad jeg rigtig nok ikke
 tvivlede om, men hvad de fleste hidtil sandt meer end tvivl-
 somt: beviste, at Dannemænd kan faae langt mere Dan-
 nelse paa deres Modersmaal, end paa Latin og Græsk
 og paa det „underlige Mesopotamiske Sprog“, som de
 stolerette „Latinere“ kan udenad paa deres Fingre, og har
 meifommelig flabt med dem; beviste det og forklarede bedre
 end nogen Præst, hvad det fjerde Bud „at din Fader
 og din Moder, at det maa gaae dig vel og du maa længe
 leve i Landet“, hvad det har med „Fæderne-Landet og
 Moders-Maal“ at gæere! Ja, i den samme Stund
 kom den unge Danstid, som en ægte Datter af den
 Gamle for Dagen, saae denne Verdens Lyd og vil, mens
 det brænder, sikkert vise, at hun er ogsaa en ægte Datter af
 Asa-Lær, som virkelig med en indfødt Kvinde, altsaa
 med Dannekvinden Sif, havde en Datter, en Jomfru
 Drude, som Ingen vidste Næste til, men som nu blev op-
 lyst mellem Skamlings-Banterne, og lærer nok at
 danse paa til hendes gamle Forældre skal have deres Guld-
 Bryllup, og Fru Sif, istedenfor de Løkker, Løke skjal, og
 de graa Stumper, han levede, skal sees med „Guld-
 Nalkens“, som Løke blev nødt til at fæste hende hos de
 fenslige Dværge.

Dog, hvor heit vi end vil svinge os, enten paa Steip-
 ner eller Pegasus, saa faaer vi dog daglig at finde, at

